

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความชั่วฟังไม่ได้

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะของสันติ อินโดนีเซีย มีดังนี้ครับ กราบนมัสการหลวงตาที่เคารพอย่างสูง ช่วงระหว่างที่หลวงตาไปกรุงเทพฯ การภาวนาของหนูเป็นดังนี้เจ้าคะ ขณะนั่งภาวนาสติจ่อที่จิตตลอด ไม่เห็นมีอะไรมา ไม่เห็นมีอะไรเกิด ไม่เห็นมีอะไรดับ เป็นอยู่อย่างนี้เป็นชั่วโมงๆ รู้สึกว่าจิตเหมือนเดิม นั่งอยู่ตลอด ถึงจะมีอาการของจิตบ้างแต่ก็เหมือนกับไม่มี เพราะจิตนิ่งอยู่ตลอด หนูเข้าใจว่า เป็นเพราะจิตปล่อยวางทุกอย่าง ถูกต้องหรือไม่เจ้าคะ

หลวงตา มาถามเราทำไม จิตปล่อยวางทุกอย่าง มาถามผู้อื่นแสดงว่ายังไม่ปล่อยวาง ให้เข้าใจตรงนั้นนะ ถ้าปล่อยวางแล้วไม่ต้องถาม สนุทธิฐิติโก ผางขึ้นมาเท่านั้นไม่ถามนี้ปล่อยวางหรือเปล่า แสดงว่ายังไม่ปล่อย เข้าใจหรือ เอ้า ว่าไป

ผู้กำกับ ช่วงวันที่ ๒๗ ธันวา ๕๗ ขณะกำลังนั่งภาวนารู้สึกว่าร่างกายสว่างมาก และมากยิ่งขึ้นจนประมาณไม่ได้ หลังจากนั้นก็มีสีแดง แล้วเปลี่ยนเป็นสีทอง จากทองเป็นสีเขียวแล้วเป็นสีน้ำเงิน สีฟ้า สีชมพู สีม่วง สีเหลือง สีส้ม รวมทั้งสีขาวด้วย เกิดสลับกันตลอด ไม่เคยเห็นปรากฏการณ์อย่างนี้มาก่อน รู้สึกมหัศจรรย์มากเจ้าคะ นั่งภาวนาอยู่ประมาณ ๔๕ นาที วันที่ ๒๘ ธันวา ๕๗ ขณะนั่งภาวนารู้สึกว่า บนสุดของศีรษะ ที่หัวใจ ที่ฝ่ามือ ที่ฝ่าเท้า ได้ดูดพลังจากภายนอกเข้ามา เกิดอาการเหมือนไฟฟ้าช็อต เพราะในบริเวณดังกล่าวและที่บนสุดของศีรษะ เหมือนมีอะไรหมุนอยู่ และมีพลังไหลลงมาสู่ร่างกายลงไปเท้า และจากที่เท้าก็มีพลังไหลเข้ามาไปที่ศีรษะ หลังจากนั้นก็หมุนอยู่บนสุดของศีรษะ ที่หัวใจ ฝ่ามือฝ่าเท้า จนกระทั่งออกจากการภาวนา

วันที่ ๒๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวา ๕๗ เมื่อนั่งภาวนาอยู่เป็นชั่วโมง มีความรู้สึกเหมือนกับไม่ได้นั่งภาวนาเลย หนูไม่เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น จึงได้นั่งภาวนาใหม่หลายๆ ครั้ง แต่ก็มีความรู้สึกเหมือนเดิม หลังจากออกจากการนั่งภาวนา หนูก็ได้ทบทวนขณะที่นั่งภาวนาว่าเป็นอย่างไรบ้าง รู้สึกเป็นอย่างไรบ้าง แต่กลับจำอะไรไม่ได้ นึกก็ไม่ออก เหมือนกับลืมไปหมดว่าได้นั่งภาวนา ทั้งๆ ที่มีสติรู้อยู่ตลอด หนูได้นั่งภาวนาเหมือนเดิมอีกได้พิจารณาอาการหลายครั้ง หนูเข้าใจว่าทำไมหนูจึงจำไม่ได้ เพราะจิตนี้ปล่อยวางหมดทุกอย่างจริงๆ มีเพียงปัจจุบันของจิตอย่างเดียว แม้เพียงเสี้ยววินาทีที่ผ่านมาก็จำไม่ได้ หนู

อยู่กับปัจจุบันอย่างเดี๋ยวจริงๆ เป็นในขณะนั่งภาวนา และรู้สึกใจสบายมากๆ บางครั้งสบายใจมากจนน้ำตาไหล ไม่มีทุกข์เลย

วันที่ ๑ มกราคม ๔๘ ขณะนั่งภาวนารู้สึกมีสติกำลังนั่งภาวนาอยู่คนเดียว อย่างอื่นไม่รู้หมด เป็นอยู่ทุกครั้งที่นั่งภาวนา ได้พิจารณาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากสังเกตว่าไม่มีตัวผู้รู้อยู่ด้วย เพราะไม่มีอะไรต้องรู้ หรือรู้ก็เหมือนไม่รู้ จนกระทั่งออกจากการภาวนา ไม่รู้จะอธิบายอย่างไรเจ้าคะ ขอหลวงตาโปรดเมตตาชี้แจงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยเจ้าคะอ และหนูจะควรพิจารณาต่อไปอย่างไรเจ้าคะ

หลวงตา นี่พูดถึงอาการหนึ่งๆ ของนักภาวนาซึ่งมีนิสัยวาทสนาต่างกัน ที่ว่าเหล่านี้มีแต่ส่วนปลีกย่อยจากหลักใหญ่คือใจ ใจเป็นหลัก อาการเหล่านี้จะไม่เหมือนกัน ดังที่ว่ามานี้เป็นอาการของจิต จากนั้นจะเรียกว่านิสัยวาทสนาถ้าพิสดารกว่านี้ไปอีก นี่จะไปอยู่ หลักใหญ่คือจิตอยู่ในวงว่าง รู้อยู่กับว่าว่าง นั่นละหลักใหญ่ไม่ไหว อาการใดที่จะออกไปก็ตาม เป็นอาการของจิตๆ อย่างสีต่างๆ ที่ว่านี้ทั้งหมด พรรณนาไม่ได้แหละ นี่เอามาพรรณนาเพียงนิดหน่อยๆ เพราะพูดไม่ถูก แต่สิ่งที่รู้ที่เห็นนั้นรู้เห็นประจักษ์ๆ แต่จะนำมาพูดไม่ได้ทุกแง่ทุกมุมไป นี่ก็เรียกว่าเขาพูดได้พิสดารพอสมควรอยู่ คืออาการของจิตที่เป็นสีเป็นอะไรต่างๆ นี่คือผลของการภาวนา อย่างไรถ้าหลักจิตดีอยู่แล้ว อันนี้จะค่อยแตกแขนงไปเหมือนต้นไม้ของเราบำรุงลำต้นให้ดี กิ่งก้านสาขาดอกใบมันจะขยายออกไปๆ อย่างนี้ละการบำรุงลำต้นคือสติอยู่กับจิต จิตไม่หวั่นไม่ไหว สติบำรุงอยู่ตลอดหรือรักษาอยู่ตลอดแล้วสิ่งเหล่านี้จะกระจายออกไป แล้วปัญญาที่จะแก้กิเลสมันก็ไปในตัวของมันนั่นแหละ

เราจึงอยากให้บรรดาพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายเราได้ภาวนาดูมันจะเป็นยังไง นี่ละแสดงมาอย่างนี้ เป็นทุกแบบทุกฉบับเรื่องเป็นแบบอัจฉริยะทั้งนั้นละเรื่องธรรม ถ้าจิตได้เข้าสัมผัสธรรมแล้วมันจะดูดีมีเรื่อย ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้มันแบกมันหามไว้หมดด้วยอุปาทาน ที่นี้เวลาเข้าสัมผัสธรรมในใจ ท่านจึงเรียกว่ารสแห่งธรรมชนะซึ่งรสทั้งปวง พอเริ่มเข้าสัมผัสเท่านั้นมันจะเริ่มเห็นคุณค่าขึ้นทันที แล้วก็ค่อยปล่อยเข้ามาๆ อันนี้หนักเท่าไรคุณค่ายิ่งหนักขึ้น ๆ ยิงปล่อยเข้ามาเอง มันมาจ่อจ่ออยู่ตรงนี้ เพราะอะไรๆ ไม่ดูดีมีเหมือนอันนี้

รสของทางโลกสงสารทั่วโลกธาตุเวลาไม่มีธรรมเกาะมันก็เกาะอันนั้นละ เกาะไปเรื่อยอยู่อย่างนั้นทุกหัวใจ ที่นี้พอได้ธรรมเข้าสัมผัสใจ คือเรื่องภาวนาละเป็นจุดที่ธรรมจะสัมผัสใจ กองการกุศลผลบุญทั้งหลายจะไหลเข้ามาหาคนที่ทำนบใหญ่ ทำนบใหญ่คือจิตตภาวนา แม่น้ำสายต่างๆ ไหลเข้ามาก็มาที่นั่น ผลบุญผลทานที่เราสร้างมามากน้อยไม่หาย

ไม่ไปไหน อยู่ไหนละไหลบัวนเปี่ยนอยู่นั้นละ พอมีทำนบใหญ่ก็ไหลลงมารวมทำนบใหญ่ ที่นี้จะรู้เรื่องของเจ้าของ

เพราะฉะนั้นเราจึงอยากจะให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายภาวนา เวลานี้รู้สึกจะมีแต่หลวงตาบัวพูดโก้ๆ เป็นบ้ำอยู่คนเดียวในประเทศไทยของเราดีกว่าได้นะ ไม่มีใครที่จะออกธรรมะมากกว่าหลวงตาบัวออก ออกทุกแบบทุกฉบับ ออกด้วยความไม่สงสัย ถอดออกจากนี้ออก พูดทั้งหมดนี้ไม่ได้สงสัยไม่ว่าธรรมชั้นใดภูมิใด การเทศนาว่าการก็เหมือนกัน สอนพี่น้องทั้งหลายนี้เรียกว่ายืนยันรับรองไปในตัวพร้อมเสร็จๆ เหมือนกับอาหารสำเร็จรูปเรียบร้อยแล้ว ยื่นเข้าปาก เคี้ยวกลืนไปเลย

ธรรมะเหล่านี้เป็นธรรมะที่สำเร็จรูปไปแล้ว ทุกชั้นทุกภูมิของธรรมเราไม่สงสัยในการแสดงธรรมต่อโลกทั้งหลาย เพราะถอดออกจากหัวใจเรา หัวใจเราเรียกว่าถูกต้องสมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้ว ไม่มีที่ต้องติ ที่จะเพิ่มขึ้นมาก็ไม่มี ที่จะดึงออกว่ามากไปก็ไม่มี เรียกว่าพอ สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นการแสดงออกทุกแง่ทุกมุมจึงเป็นแง่ที่สมบูรณ์แบบถูกต้องดีงามทุกอย่าง นี่ก็มีแต่หลวงตาบัวองค์เดียวแหละพูดโก้ๆ อยู่ในประเทศไทยของเรา

นักปฏิบัติท่านก็ปฏิบัติเป็นไปตามนิสสัยวาสนา เราอาจจะมีวาสนาอยู่บ้างไปแบบหนึ่งของเรา ใครจะว่าบ้างก็ตาม ว่าบออะไรเลยไม่สนใจ พูดเอาแต่ความจริงออกๆ เหล่านี้ไม่แน่นอนละ ใครมีความรู้ความเห็นอะไรของคนมีกิเลสมันก็ว่าไป บางคนก็ชมเชย บางคนก็ติฉินนินทาเหยียบย่ำทำลายก็มี เราไม่สนใจ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสมมุติทั้งหมด อันนั้นเหนือหมดแล้ว ไม่เคยสนใจกับสิ่งเหล่านี้ นี่ละภาคปฏิบัติ

เราจึงอยากให้พี่น้องทั้งหลายทราบ พอพูดออกมาแง่ไต่มนั้นจะรับกันปั๊บบ้างๆ อย่างพูดเหล่านี้เข้าใจหมดแล้ว คือมันผ่านไปหมด พูดตรงๆ อย่างนี้มันผ่านไปหมดแล้ว เป็นแต่เพียงว่ามาวาดภาพให้ดูไม่ได้เท่านั้นเอง มีตั้งแต่ขอให้ดำเนินทางด้านจิตตภาวนาท่านทั้งหลายอยากจะทราบเรื่องต่างๆ จะทราบจากจิตใจ จิตใจเป็นมหาเหตุจะค่อยเปิดออกเรื่องกิเลสตัณหาที่ปกคลุมหุ้มห่อ เอาภาวนานี้เป็นแสงสว่าง ส่องเข้าไปตรงไหนมืดมันก็แจ่มเข้ามา ที่มีดพอส่องแสงสว่างไป เช่นฉายไฟไปที่มืดนั้นมันก็แจ่ม นี่ละธรรมออกที่ตรงไหนมันจะแจ่มออกๆ มันจะเห็นเหตุเห็นผล เห็นทุกสิ่งทุกอย่างเรื่อยไปเลย

เรื่องภาวนาสาคัญมากจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดานะเรื่องภาวนา ไม่มีใครพูดเรื่องภาวนาเรานี่พูดทั่วประเทศไทย เพราะเราได้ภาวนาเต็มเม็ดเต็มหน่วยของเรา ตลอดถึงผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่าง จึงได้มาสอนโลกด้วยความไม่หวั่นไหวเลย ใครจะว่าอะไรไม่สนใจ

เพราะเรื่องสมมุติออกจากความมีกิเลสนั้นละพุดง่าย ๆ อันนี้ไม่ใช่สมมุติ เอาธรรมวิมุตติ ออกมาพุดตรง ๆ เลย ไม่ว่าจะพุดขึ้นไต่ ๆ ออกมาจากธรรมวิมุตติ ๆ ทั้งนั้นพุดง่าย ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สงสัยในการเทศนาว่าการสอนโลก ใครจะเอาก็เอา ไม่เอาก็เป็นกรรม ของสัตว์เท่านั้น

เราไม่ได้มีอะไร มีแต่สอน ใครจะทำตามก็ทำตาม ไม่ทำตามก็ไม่บีบบังคับผู้ใด ทั้งนั้น ไม่ว่าจะทางอรรถทางธรรม ทางชาติบ้านเมือง เราพุดไปตามอรรถตามธรรม ใครจะเอาก็เอา ไม่เอาเราก็ไม่ว่าอะไรกับใคร เพราะเป็นธรรม ธรรมสอนโลก ไม่ได้อยู่ในวงของโลก เหนือโลกแล้วนำมาสอนโลก ชะล้างโลกที่สกปรกโสภณด้วยความรู้ความเห็น ความ เป็นต่าง ๆ ออกมาจากใจที่ไม่เหมือนกัน ก็แสดงออกมาต่าง ๆ นั้นแหละ

ลองให้ได้เห็นเข้าไปซินะเห็นใจดวงนี้ ไม่มีอะไรในโลกนี้จะเลิศยิ่งกว่าใจ ใจนี้เด่น ครอบโลกธาตุจะว่าอะไร เวลามันหมอบ มันก็หมอบ เอากิเลสเหยียบหัวมัน กิเลสครอบ โลกสมมุติทั้งหมด เวลานี้กิเลสกำลังครอบโลกสมมุติ ธรรมหมอบอยู่ข้างใต้ พอเปิดธรรม ออก ๆ ธรรมขึ้นแล้วที่นี้จำไปหมด ที่นี้สมมุติทั้งหมดอยู่ใต้ธรรมทั้งนั้นแหละ ให้พากัน บำเพ็ญชิว ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมที่เลิศเลอคงเส้นคงวาหนาแน่นตลอดเวลา เป็นแต่ เพียงว่าผู้ที่ปฏิบัติธรรมไม่เอาจริงเอาจังเท่านั้นเอง ส่วนผู้ไม่ปฏิบัติเราไม่พุดถึงเลยแหละ ก็ เหมือนซุงทั้งท่อน ๆ มีแต่ล้มหายใจผุด ๆ ดิ้นตืดไปตามเรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลาด้วย อำนาจของกิเลสชักไป ลากไป ฎไปนั่นละ มันจึงไม่มีอะไรเป็นของตัวเอง

วันหนึ่ง ๆ มีอะไรเป็นของตัวเองพอเป็นสาระไม่มีนะโลกอันนี้ เต็มโลกเต็มสงสารไม่มี อะไรเป็นสาระ จับนี้บีบหลุดมือบีบ จับนี้บีบหลุดมือบีบ จับนั้นจับนี้จับตลอดเวลาหาสาระ ไม่ได้ เพราะเรื่องของกิเลสเป็นเรื่องหลอกลวงไปทั้งนั้น หาสาระไม่ได้ ถ้าเรื่องของธรรมจับ บีบติดปั๊บเลย ติดปั๊บจิตก็หยั่งเข้าไป ๆ ที่นี้อันใดที่มันปลอม อันนี้มันจริงมันรู้มันปล่อย ออกมาทันที ๆ ละ เรื่องจิตใจเป็นอย่างนั้น เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้รู้ได้เห็น

นี้ได้เทศน์มา ๖ ปีเต็ม ๆ แล้วนะ ที่ออกสู่สังคม แต่ก่อนอยู่ในป่าในเขาสอนพระเจ้า พระสงฆ์ในวงของตนเองโดยเฉพาะ แต่เป็นธรรมะชั้นสูง ๆ ทั้งนั้นแหละ ที่ออกไปทั่ว ประเทศไทยนี้เป็นธรรมะชั้นสูง ส่วนมากมีตั้งแต่ออกจากเทปที่เทศน์สอนพระล้วน ๆ นั้น เป็นธรรมะที่เด็ด ๆ เลย จากนั้นก็เป็นแกงหม้อใหญ่กระจายทั่วประเทศไทย ถึงจะเป็นแกง หม้อไหนก็ตามก็คือธรรมล้วน ๆ เหมือนกันนั่นละ เป็นขั้นเป็นตอนไป

ศาสนาของพระพุทธเจ้านี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว เอาภาคปฏิบัติเข้าไปจับ ทั้งหมดทั้ง ผลจับได้ในนั้นหมดเลย ที่นี้เวลาออกแสดงเมื่อเหตุถูกต้องแล้วผลก็รับสมบูรณ์ ๆ ออก

แสดงไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน เราพูดจริงเราสอนโลกเราไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ พูดไปไม่ว่าหนักว่าเบาพูดแล้วหายพร้อม ๆ ไปหมดเลย ไม่เป็นอารมณ์ว่านี่เราพูดเบาเกินไป เราพูดหนักเกินไป เราพูดดูพูดต่ำกว่ากล่าว ไม่มี เป็นธรรมล้วน ๆ เป็นธรรมประเภทนี้ หนักเป็นธรรมประเภทนี้ เบาเป็นธรรมประเภทนี้ เช่นดูต่ำกว่ากล่าวอะไร เป็นรสของธรรมออกในแง่หนักเบาต่างหาก ไม่ได้เป็นเรื่องโกรธเรื่องแค้นเหมือนอย่างโลกทั้งหลายเขาใช้กัน

โลกทั้งหลายที่ใช้กันด้วยอำนาจของกิเลสที่โกรธ ถ้าแสดงกิริยาออกมาโกรธจริง ๆ ออกมาจากใจจริง ๆ โกรธจริง ๆ เผากันได้จริง ๆ แต่ธรรมนี้ออกมามากเท่าไรเป็นน้ำดับไฟ ๆ ตลอด หนักเท่าไรพลังของธรรมยิ่งหนัก ๆ เป็นน้ำดับไฟไปเรื่อย ๆ มันต่างกัน อย่างนี้นะ กิริยาคือธาตุชั้นนี้เป็นเครื่องมือของทั้งกิเลสของทั้งธรรม ถ้าเป็นเครื่องมือของกิเลสอยู่แสดงกิริยาอะไรออกไปเป็นกิเลสทั้งหมด เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ได้หมดเลย เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าเป็นเรื่องของธรรมนี้ เต็ดเท่าไร เผ็ดร้อนเท่าไรยังเป็นน้ำดับไฟ ๆ มันต่างกัน อย่างนั้น

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งใจปฏิบัติ อยากให้รู้เรื่องของพระพุทธเจ้าเป็นยังไง พุทธศาสนาเลิศเลอขนาดไหน หยั่งกันลงไปจิตใจ ยอมรับกันที่ใจเลย ผางขึ้นมาเท่านั้น พระพุทธเจ้าทุกพระองค์อยู่ในนี้หมดเลย อยู่ในหัวใจดวงนี้ เหมือนแม่น้ำมหาสมุทร ดังที่เคยพูดอุปมาให้ฟังแล้ว แม่น้ำสายไหนจะลงมาจากที่ไหน ๆ พอลงถึงน้ำมหาสมุทรเป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมดเลย อันนี้จิตของผู้ใดก็ตาม ของหญิงของชาย นักบวชฆราวาส ไม่มีประมาณ จิตไม่มีเพศ ธรรมรับได้ด้วยกัน บาปรับได้ บุญรับได้ ความบริสุทธิ์รับได้ด้วยกันเมื่อปฏิบัติ เมื่อมาถึงขั้นนั้นแล้วไม่ต้องถามหาพระพุทธเจ้า ว่าอย่างนั้นเลย

พูดแล้วสารุเราไม่ได้ประมาณ ไม่ได้วัดรอยพระพุทธเจ้า ความจริงเป็นอันเดียวกัน เข้ากันได้ทั้งนั้นแหละ พอผางขึ้นไปเราเคยพูดเสมอ เหา พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง นั่นเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานอันเดียวกันแล้ว เคยคาด เคยคิดไว้เมื่อไร มันผางเข้าไปมันก็รู้ทันทีเป็นทันที นี่ละธรรม อยากให้พากันอบรมทางด้านจิตใจ มันไร้สาระนะเราอยู่ทุกวันนี้ ไม่ใช่ไม่ไร้สาระ ไร้สาระนะ คำว่าอันไหนมีตั้งแต่สิ่งไร้สาระ ๆ ไปหมด แล้วจะเรียกว่าเรามีสาระที่ไหน เมื่อเกี่ยวข้องกับอะไรก็มีแต่สิ่งไร้สาระ ก็คือตัวของเราเองเป็นผู้ไร้สาระ คำว่าอะไรก็ไร้สาระ พอคว่าถูกที่เป็นสาระแล้วบีบติด ๆ ๆ ให้พากันอบรมนะ

เรื่องจิตใจเป็นสำคัญมากที่สุดทีเดียว เรายิ่งจวนจะตายแล้วก็ยิ่งแผดขุ่นเรื่อย ๆ สงสารจะตายทิ้งเปล่า ๆ กันทั่วโลกดินแดน ใครก็สำคัญมันหมายว่าเป็นนั่นเป็นนี่ ได้นั้นได้นี้ มันไม่ได้ มันมีแต่ความสำคัญของกิเลส แต่สิ่งที่ได้มันจับบีบมันติดทันที ธรรมะนี้ได้ พอธรรมสัมผัสใจเท่านั้นมันจะเริ่มสะตูดใจทันทีเลย จากนั้นสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นความเหลวไหล ซึ่งเรารู้ว่าเป็นความจริงตามกิเลสหลอก มันจะปล่อยเข้ามา ๆ เพราะของจริงมีอันเดียวเท่านั้นพอ ธนบัตรกองเท่าภูเขาจะมีแต่ธนบัตรปลอม ๆ พอธนบัตรจริงไหลขึ้นมา คราวนี้หมดเลย เป็นอย่างนั้น นี่ธรรมเป็นของจริง เรื่องโลกทั้งหลายมันปลอมด้วยกิเลสหลอก เหมือนกับธนบัตรกองเท่าภูเขา ปลอมกันทั้งนั้นแหละนะ ธนบัตรจริงคือธรรมชิ้นอันเดียวเท่านั้นจับติด ๆ ๆ เลย ให้พากันเข้าใจนะ

นี่ก็เป็นงานปีใหม่ ให้ฟัดเนื้อฟัดตัว ตั้งเนื้อตั้งตัว ใครประพฤติตัวเลวทรามมาขนาดไหน ก็ตัวของเรานั้นแหละ วันขึ้นปีใหม่มาแล้วนี้ให้พากันฟัดตัว ให้เป็นความรู้ ความเห็น ความคิดอันดีงามขึ้นมาใหม่ แทนความคิดความไม่ดีทั้งหลาย การกระทำทั้งหลายไม่ดีให้ไล่ออก ๆ ให้พยายามทำความดีงามใส่ตัวเอง เพราะเราจะพึงความดีทั้งนั้นละ ความชั่วพียงมันไม่ได้ มันเป็นข้าศึกต่อเรา มีมากมีน้อยเป็นมหากภัยต่อเราทั้งนั้น ให้พากันระมัดระวัง ให้สร้างตั้งแต่ความดีงามแล้วเราจะมีความสุข

ใจดวงนี้ไม่ตายนะ นี่ละตัวรับเคราะห์รับกรรม ใจนี้ไม่เคยตาย พิสูจน์กันทางด้านจิตตภาวนา ติดตามกันตั้งแต่ต้น พอจิตเริ่มเป็นสมาธิจะเริ่มรู้จิตแล้วนะนั่น จิตเป็นตัวการในร่างกาย พอจิตสงบเข้ามามันจะอยู่ในจุดกลาง สง่าอยู่ในจุดกลาง เหล่านี้แต่ก่อนเป็นอันเดียวกันหมดกับจิต เพราะจิตแทรกอยู่ทุกแห่งทุกหน ไม่เป็นตัวของตัวเอง พอกระแสของจิตรวมเข้ามาสู่ตัวของเราแล้วมันก็รู้นั้นเป็นอาการที่เป็นอาการ แน่นเข้ามา ๆ จิตก็แน่นเข้า ๆ ที่นี้สุดท้ายมารวมอยู่ที่จิต ร่างกายเป็นเครื่องใช้ นี่ละการภาวนาเห็นชัดเจนอย่างนั้น

เวลาไหนก็ตามถ้ามองจิตได้มีหลักมีเกณฑ์แล้ว จะทราบว่าร่างกายเป็นส่วนหนึ่ง จิตเป็นส่วนหนึ่ง ชัด ๆ ตามจิตเข้าไป ๆ จนเปิดออกหมด สิ่งที่เป็นสมมุติทั้งมวลนี้สลัดออกหมด ผิงเลย นั่นละจิตดวงนี้ดวงไม่เคยตาย ให้พากันบำรุงรักษาให้ดี ให้อดให้ทน จิตนี้มันลากไปทางความชั่ว กิเลสลากไป มันอยากในสิ่งไม่เป็นท่า มันไม่อยากในสิ่งที่ดี ให้จำให้ดี ต้องฝืนมัน ไม่อยากก็กิน ของที่มีคุณ เช่นอย่างยาของเราบางชนิดมันขม มัน อู๊ย ทุกอย่างอยู่ในนั้นหมดแต่มีคุณอยู่ในนั้น เอาकिनกลงไป ส่วนที่มาหลอกมันหวานหอมนะ กินลงไปแล้วท้องพองเลย นั่น ไล่ทะเล นั่นละกิเลสมันจะทำคนให้ไล่ทะเล ใจรั่วไปหมด ใจไม่มีหลัก

มีเกณฑ์ กิเลสสอดเข้าไปตรงไหนใจเหลวไหล ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ธรรมสอดเข้าตรงไหนมีหลักมีเกณฑ์ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ พวกกันจำเอา

ดีแล้วภาวนา ถูกต้องแล้วละที่พูดมานั้น หลักใจอยู่กับเรา อันนั้นเป็นอาการของมัน ช่างมัน มันเป็นอะไรก็ให้รู้ มันจะเปลี่ยนไปเรื่อย ไม่ใช่เพียงเท่านี้ละ มันยังจะเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เปลี่ยนไปส่วนละเอียดลออ ทุกสิ่งทุกอย่างมันจะเปลี่ยนของมันไปเรื่อย เราไม่ต้องตื่นเต้น ดู จิตของเราเป็นหลักฐาน มันอาการอะไรขึ้นมาให้รู้ ที่นี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz